

Första maj-firare, mötesdeltagare,

Det är glädjande att se er som slutit upp!

Vi som samlats här idag visar att vi tror på att vi måste jobba tillsammans om vi vill se politisk förändring.

Vi är som en gerillagrupp i ett omgivande landskap av hatfulla kommentarsfält, nihilister och köksbordsfilosofer!

Detta med att sluta upp, ja. Att gå samman. Organisera sig.

Det kan vara ganska jobbigt.

Framförallt gäller det att ta sig iväg, det är själva förutsättningen.

Det kan låta som ett banalt problem men bör tas på nog så stort allvar.

Ta idag som exempel. Allas våra vägar hit idag såg säkert olika ut. Någon kanske kom med

Valborgsnatten fortfarande ringande i huvudet, någon annan med barnskrik och en tredje med ont i knät. Hur såg din väg ut?

Kom du på lätta steg med ryggen rak, bröstet spänt och lungorna fyllda? Eller tycktes vägen slingrig, lång och avvisande?

Kom du med andan i halsen, tankarna på tusen ställen och tungan fel i mun? Eller kom du med rullator? Hur såg din väg ut?

Oavsett – det viktiga är att vi kom hit idag. Kanske var målet klart, eller var känslan vag?

Oavsett – en känsla av att det någonstans är viktigt att vi kommer hit – tillsammans.

Jag hoppas att när du går härifrån idag, så har det gett dig nåt, att du går med huvudet något högre, i alla fall att det känns så.

Och jag hoppas att du kommer tillbaka.

Om inte redan på medlemsmötet i morgon kl 18 i Alexanders hus, så åtminstone någon gång under en nära framtid.

Och jag hoppas att ni alla deltar i den kampanj för arbetstidsförkortning som vi snart inleder, med sikte på 6 timmars arbetsdag eller 30 timmars arbetsvecka!

Det kan låta omöjligt. Men det är det inte. Inget är omöjligt.

Det handlar om att vi måste besegra de intressen som står mot oss!

Men motståndaren är stark – kapitalägarna är välbärgade och strategiska.

Därför behöver vi vara många, och välorganiserade, så att vi blir starka.

Endast tillsammans gör vi skillnad!

Socialister och feminister!

Ja, detta med att sluta upp. Att gå samman. Organisera sig.

Alla har säkert upplevt känslan när samarbete med andra människor fungerar bra och det görs framsteg; det finns nästan inget som är mer stimulerande.

Men det kan också vara ganska jobbigt. Fråga vilken garvad fackföreningsaktivist som helst, och hon skulle instämma.

Att ta sig iväg, på möten på kvällar då du är sliten efter jobbet och vet att familjen väntar.

Timmar av ideellt arbete och sedan får du läsa i NA:s kommentarsfält att alla lokalpolitiker bara är ute efter att tjäna pengar.

Lördagskurser i antirasistisk vänsterargumentation när solen skiner utanför och du kunde gjort något annat.

Varför gör jag detta, kan man fråga sig.

Och den frågan tycker jag att man bör ställa sig – nu är jag visserligen lärare så jag har facit på frågan. Och eftersom jag inte är Björklund säger jag att det finns flera svar på den frågan:

Det hårda svaret är att det inte finns något alternativ. Har du inte så mycket kapital att du kan påverka samhället, då är ensam inte stark, då är enda medlet att påverka att gå samman med andra, då är vi starkare tillsammans!

Det mer entusiasmerande svaret är att det är så kul, att känslan av att vara del av en hel rörelse slår det mesta och gör det värt allt slit 100 gånger om, att du lär dig så enormt mycket, om världen, om andra människor, om dig själv.

Det viktigaste svaret, det som ger högst betyg, är dock att när vi organiserar oss på ett genomtänkt, demokratiskt, effektivt sätt tillsammans, då gör vi skillnad, då kan vi förändra.

Då flyttar vi fram arbetarklassens positioner gentemot kapitalägarna, då gör vi feministiska framsteg, då skapar vi bättre förutsättningar att leva ett hållbart liv på vår planet, då tar vi till vara på fler människors styrkor och resurser, då utvecklar vi demokratin, då skapar vi ett rikare och friare liv för fler!

Tillsammans gör vi skillnad!

Första maj-firare,

Ensam är du bara en gnällspik, en otacksam jävel som aldrig är nöjd, eller i bästa fall en oantastlig rebell som likt Lucky Luke rider mot de politiska möjligheternas solnedgång.

Var och en för sig själva är vi bara gnällspikar – men tillsammans är vi en rörelse.

Och kamrater, en rörelse är starkare än tusen gnällspikar.

Styrkan i att människor organiserar sig tillsammans har genom historien, gång på gång, överraskat och i bästa fall knockat makten, och kommer så fortsätta att göra.

Demokratierna, Franska revolutionen 1789,

Amerikanska arbetarrörelsens uppoffringar och kamp som är orsaken till att vi idag firar 1 maj,

Kvinnors tillträde till svenska universitet,

Norges självständighet från Sverige,

Strejken i Stråssa gruva 1925-1927,

Jugoslaviska partisaners seger över naziockupationen,

Algeriernas antikoloniala befrielse från Frankrike,

Lagen om anställningsskydd,

Nejlikerevolutionen i Portugal 1974,

Vietnamesernas seger över USA,

ANC och Nelson Mandelas seger över apartheid,

störtandet av diktator Augusto Pinochet,

Hällefors språkcafé,

20 000 demonstranter för en fungerande sjukvård på torget i Härnösand för en vecka sedan.

Rom föll, Mongolväldet föll, Östblocket föll – kamrater, att besegra den socialmoderata majoriteten i Hällefors kommun är inte en speciellt svår uppgift, dock av största vikt för oss som bor och lever i Hällefors kommun!

Jag vet att vi kommer att lyckas, men det är inget självändamål – det är inte den största uppgiften.

Istället ser jag framför mig en omsorgsverksamhet i Hällefors där personal, klienter och patienter har större inflytande över organisation och utförande, där styrningen via de absurda New Public Managementsystem som till och med Stefan Lövéen startat en utredning om, byts ut mot tillit till personalens kunnande och välvilja.

Jag ser fler trygga anställningar, kortare arbetstider och bättre hälsa i Hällefors kommun.

Jag ser en kommun som arbetar medvetet för klimatomställningen och ligger i framkant med de innovationer och nya sätt att organisera samhället som det medför.

Precis som det i riksdagen är Vänsterpartiet som har idéerna, för att öka beskattningen av bankerna och de superrika och använda det till en bättre skola och sjukvård av toppkvalité, så är det Hälleforsvänstern som har idéerna för ett friare och rikare liv i Hällefors kommun.

Kamrater,

Tillsammans gör vi skillnad!

Johan Stolpen 1 maj 2016